

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

394.43

Hely

Idő

"1867"

Személy

Szerző:

Cím: 1867 június 8.

Forrás:

Nemzeti Újság

1867 június 8.**Amikor az ország királyát visszakapta**

„Beteljesült tehát a büszke jóslat,
Mit a próféta-költő lelke mond:
Nem hirdetett még szentebbet, valóbbat
Jövendölés, megihletővén e hont,
Mely végzetünknek, ama rég adósnaék,
Letörle tartozását s egybefont
Hazát s királyt s szétszórta a ködöt
Jövőjéről, melyért megbűnhődött.”

(Váradai Antal.)

A nemzet kibékült királyával és a kiengesztelődést a koronázás ország-világra szóló ünneplésével pecsételték meg. A mai nemzedék, amely a lángokban álló világ közepette koronázta meg a legboldogtalanabb Habsburgot, nem is alkothat magának fogalmat, minő szemkápráztató fény, pompa és a lelkeknek minő örömujjongása között koronázták meg ötvenhét évvel ezelőtt, június 8-án I. Ferencz Józsefet és feleségét, Magyarország második nagyasszonyát, Erzsébetet.

A koronázás napja szombatra esett. Pénteken este harangok zugása parancsolt áhítatos hangulatot és e napon lobogódiszben uszott Pest-Buda. Szombaton már kora hajnalban felkelt a nép és türelmetlenségével gyorsabb pirkadásra serkentette a napot, amely valóban a legszebb, legmagasztosabb és leglélekemelőbb látványban gyönyörködhetett 1867 június 8-án.

A koronázás reggel hét órakor kezdődött, de már négy órakor nyüzsgött a tömeg a hivatalosan megállapított menet utvonalaán, ahol katonák álltak sorfalat. A király magyar tábornoki díszben, föltett kalppal lovagolt a menetben, mögötte a testőrség kapitánya, a cubiculariorum magister Cziráky János gróf főkamárás. A királyné nyolcfogatu díszhintóban, magyar díszruhában és magyar fejdísszel eszményien szép volt.

3n

(Hely)

1924. 6. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A koronázási szertartást Simor János, a mecenás-primás végezte, aki Andrássy Gyula gróffal együtt tette a fejére a koronát. A megkoronázás és felkenés után az esztergomi primás jobbjánál, a kalocsai érsek baljánál fogva a püspökök, zászlósúruk és testőrkapitányok kíséretében a szentély baloldalán felállított trónhoz vezették a királyt és ünnepélyesen trónjába helyezték.

A koronázás után következett az eskütétel. A belvárosi főplébánia-templom előtt állították fel az eskütétel emelvényét. Azért esett a választás erre a székesegyházra, mert a belvárosi templom a legrégebb műemlékek egyike. A szentély III. Andrásnak, az utolsó Árpádházi királynak korában épült. Amíg a zászlósúruk, főnemesek felkészültek, addig a király a helyőrségi templomban lovaggá ütötte az aransarkantus vitézeket. A királyt csatlósa és főkamárás mestere nyeregbe segítette, mire a koronázási díszmenet az Uri-utcán, a Vizi-kapun, az Albrecht-uton és Lánchidon át Pestre vonult a belvárosi főplébánia elé. A menet élén kócsagforgós kalppal Lónyay Menyhért „tárnokmester” nyargalt ficáncoló sárga ménen és arany emlékérmeket szórt a nép közé.

A templom főbejárata előtt felállított emelvényt a vármegyék és városok bandériumai állták körül négyszögben az ország négy ke- rülete szerint.

Mialatt a menet Pestre vonult, a királyné hajón kelt át a Dunán és a Lloyd Klub oszlopos erkélyéről nézte végig királyi férjének diadalmenetét.

A kardvágással és a koronázási lakomával véget ért a szertartás.

A szertartások befejeztével kezdődött a népmulatsága. A Vérmezőn ökröt sütöttek és hatalmas hordókból szünetlenül folyt a bor — de nem sokáig, mert hat óra felé olyan nyári zivatar kerekedett, hogy mindent elmosott. A zápor miatt az estére tervezett illumináció is elmaradt, mert az ezernyi lampion mind elpusztult.

Az ünnepek legbizarrabb és legfestőibb mozzanata volt, amikor az iparcéhek koronázási ajándékaikat hordták a királyi pár elé. A mészárosok az országban feltalálható volt legszebb és legnagyobb ökröt vezették felsallangozva, a pékek hatalmas társzekéren a legelképzelhetetlenebb sütemények felajánlásában fejezték ki hódolatukat. A pesti kofák zöldséggel csillagokká kirakott kocsija fejezte be a beláthatatlan kocsitábor. Így örvendett és ünnepelt az az ország, amely visszakapta királyát...